

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12C/221/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114207355
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ivanko
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2014:6114207355.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, v konaní pred sudcom JUDr. Danielom Ivankom v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zastúpeného: Advokátska kancelária Korytár s.r.o., so sídlom Sladovnícka 13, 917 01 Trnava, IČO: 47 243 279, proti odporkyni: B.Í. W., A.. XX. XX. XXXX, W. X. XX, XXX XX W. W., štátna občianka Slovenskej republiky, o zaplatenie 3 636,87 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi 753,64 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,024 % denne od 14. 11. 2012 do zaplatenia, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 40,00 eur mesačne splatných vždy do 10. dňa toho ktorého mesiaca počnúc mesiacom november 2014 s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky, má za následok zročnosť celého plnenia.

V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a .

Navrhovateľovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 28. 03. 2014 domáhal voči odporkyni zaplatenia sumy 3 636,87 eura s príslušenstvom. Návrh odôvodnil tým, že dňa 04. 03. 2010 uzatvoril navrhovateľ s odporkyňou úverovú zmluvu č. 4003013710, na základe ktorej poskytol odporkyni úver vo výške 4 000,00 eur. Odporkyňa nedodrжала platobnú disciplínu vyplývajúcu zo zmluvy o úvere a poskytnutý úver v dohodnutých splátkach nesplácala. Dňa 29. 10. 2012 navrhovateľ vyzval odporkyňu k úhrade dlžnej sumy vo výške 3 757,97 eura, nakoľko odporkyňa dlžnú sumu neuhradila, domáha sa navrhovateľ prostredníctvom súdu zaviazania odporkyne zaplatiť mu sumu vo výške 3 636,87 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,024% denne zo sumy 3 245,52 eura od 26. 03. 2014 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 16Ro/105/2014-23 zo dňa 10. 07. 2014, voči ktorému podala odporkyňa včas odpor s odôvodnením vo veci samej, čím došlo k zrušeniu platobného rozkazu. Odpor odôvodnila svojou nepriaznivou platobnou schopnosťou, do ktorej sa dostala z dôvodu exekúcií, ktoré mala voči veriteľom Slovenskej sporiteľni a spoločnosti GE MONEY. Nakoľko je vo veľmi zlej finančnej situácii, požiadala súd o zníženie splátky zo 102,49 eura, ktorú v súčasnosti nemá ako uhrádzať.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 07. 10. 2014, ktorého sa navrhovateľ ani jeho zástupca nezúčastnili. Odporkyňa poukázala na svoje nepriaznivé majetkové pomery a navrhla, aby súd zviazal

dĺžnú sumu splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 40,00 eur mesačne a od januára 2015 po 100,00 eur mesačne.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ uzatvoril s odporkyňou dňa 04. 03. 2010 úverovú zmluvu, na základe ktorej boli odporkyňi poskytnuté finančné prostriedky vo výške 4 000,00 eur, ktoré sa zaviazala splácať v 72 mesačných splátkach po 102,49 eura mesačne. Odporkyňa úver riadne a včas nesplácala a neuhrádzala dohodnuté splátky, preto navrhovateľ listom zo dňa 29. 10. 2012 vyzval odporkyňu k splateniu celého úveru čerpaného na základe zmluvy. Dĺžná suma ku dňu zosplatnenia navrhovateľom predstavovala 3 757,97 eura a bola splatná najneskôr do 15 dní od odoslania výzvy. Odporkyňa do zosplatnenia uhradila navrhovateľovi celkom sumu 3 246,36 eura.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru.

Podľa § 4 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 3, druhá veta zákona o spotrebiteľských úveroch, ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 369 ods. 3 Obchodného zákonníka, ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 10c nariadenia vlády 87/1995 Z.z., ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 160 ods. 1 druhá veta zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“), súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých

výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Podľa § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že úverová zmluva uzatvorená medzi navrhovateľom a odporkyňou dňa 04. 03. 2010 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Odporkyni, ktorá je fyzickou osobou nepodnikateľkou, boli navrhovateľom, ktorý poskytuje úvery v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, poskytnuté finančné prostriedky vo forme úveru, a preto na zmluvný vzťah treba aplikovať príslušné ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch a Obchodného zákonníka.

Uzatvorená zmluva neobsahuje všetky náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, a to údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len „RPMN“).

V uzatvorenej zmluve je pod bod 52 uvedená lehota splatnosti, a to tak, že táto je 72 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15 dňa v poslednom mesiaci. Takéto určenie konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nemožno považovať za súladné s § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď významom tohto ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť svojej povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vyžaduje sa teda presná časová, dátumová, špecifikácia konečnej splatnosti úverov, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. Pokiaľ teda samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru, nemožno mať zato, že tento nedostatok možno nahradiť apelovaním na potencionálnu aktivitu spotrebiteľa vedúcu k určeniu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru matematickými operáciami s iných spotrebiteľskej zmluve dostupných údajov. Naopak, je potrebné trvať na tom, že konečná splatnosť spotrebiteľského úveru musí byť určená konkrétnym časovým okamihom zreteľne tak, aby spotrebiteľ mohol pred vstupom do úverového vzťahu zohľadniť aj dĺžku jeho riadneho trvania, a tým uskutočniť najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi, resp. dodávateľmi. K uvedenému záveru sa priklonili napríklad aj rozsudky Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Co/315/2012 zo dňa 10. 12. 2012, sp. zn. 17Co/151/2012 zo dňa 19. 09. 2012, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/101/2013 zo dňa 22. 05. 2013.

V uzatvorenej zmluve je pod bodom 45 uvedená RPMN tak, že je od 23,9 % do 24,8 %. Z poznámky vyplýva, že presná hodnota RPMN závisí na dni poskytnutia úveru. Klient súhlasí s tým, že presnú výšku RPMN mu spoločnosť oznámi po poskytnutí úveru. Takéto určenie ročnej percentuálnej miery nákladov nemožno považovať za súladné s § 4 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko významom tohto ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ pri podpise zmluvy bol informovaný o výške ročnej percentuálnej miery nákladov. Tento údaj je podstatný pre porovnávanie jednotlivých úverových produktov dostupných na trhu. Nie je preto možné uvádzať RPMN v určitom navrhovateľom definovanom rozsahu od - do, a to s poznámkou, že presnú výšku RPMN oznámi spotrebiteľovi až po podpise zmluvy.

Nakoľko uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, keď absentujú údaje o termíne konečnej splatnosti a o výške ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 4 ods. 3 druhej vety v spojení s § 4 ods. 2 písm. g) a písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch sa poskytnutý úver považuje za bezúročný, bez poplatkov.

Podľa výpisu z úverového účtu odporkyne - splátkový kalendár predloženého navrhovateľom, odporkyňa uhradila navrhovateľovi počas trvania zmluvy spolu 3 246,36 eura. Nakoľko sa poskytnutý úver navrhovateľa považuje za bezúročný a bez poplatkov, odporkyňou čerpaný úver vo výške 4 000,00 eur bola povinná v uvedenej výške splatiť. Súd preto návrhu v časti vyhovel a zaviazal odporkyňu zaplatiť

navrhovateľovi sumu 753,64 eura, ako rozdielu medzi poskytnutým úverom a doteraz zaplattenou sumou (4 000,00 eur - 3 246,36 eura).

Z dôvodu omeškania odporkyne s plnením peňažného dlhu, vzniklo navrhovateľovi podľa § 369 Obchodného zákonníka právo na zaplattenie úrokov z omeškania, a to podľa predpisov občianskeho práva. Výšku úrokovej sadzby stanovuje § 3 ods. 1 nariadenia, a to v znení účinnom do 31. 01. 2013, nakoľko zmluvný vzťah vznikol pred týmto dňom, a to navýšením 8 percentuálnych bodov nad úrokovú sadzbu stanovenou Európskou centrálnou bankou. Odporkyni bola preto uložená povinnosť zaplatiť z dlžnej sumy aj úroky z omeškania vo výške 0,024 % denne, a to odo dňa 14. 11. 2012 (deň nasledujúci po lehote určenej navrhovateľom vo výzve k splateniu celého úveru zo dňa 29. 10. 2012) do zaplattenia, keďže omeškanie s plnením dlhu doposiaľ trvá.

Návrh je nedôvodný v časti, v ktorej sa navrhovateľ domáha od odporkyne zaplattenia sumy nad 753,64 eura, nakoľko poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z toho dôvodu nie je návrh dôvodný ani v časti uplatnených úrokov z omeškania vyčíslených navrhovateľom, a preto súd v prevyšujúcej časti návrh zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 OSP. V konaní úspešná odporkyňa nepodala návrh na náhradu trov konania. V konaní neúspešný navrhovateľ návrh na náhradu trov konania súdu podal. Súd preto o trovách konania rozhodol tak, že v konaní neúspešnému navrhovateľovi uplatnenú náhradu trov konania nepriznal.

Podľa § 160 ods. 1 OSP, súd vzhľadom na majetkové pomery odporkyne určil plnenie v pravidelných mesačných splátkach vo výške 40,00 eur mesačne, ktoré vzhľadom na výšku pohľadávky, s prihliadnutím na osobu navrhovateľa, považoval za dostatočné s tým, že omeškanie zaplattením čo i len jednej splátky má za následok stratu výhody splátok, a teda povinnosť úhrady celého dlhu naraz.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho podáva, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie podľa § 205 ods. 2 OSP možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy ,ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú podľa § 205a OSP pri odvolaní proti uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže sa oprávnený domáhať jeho núteného výkonu v exekučnom konaní a exekúcii.

Banská Bystrica 07. 10. 2014.